

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 121. Et dicit eis: Ecce homo. v. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

penitentiam, exiit ut appareret vulnere suorum enormitas & copiosa sui sanguinis effusio, ut videntes multi post resurrectione crederent in eum prædicantibus discipulis: stabat autem humilis Iesus in theatro positus in signum coram tota multitudine populi, non tantum militaris insolentia, sed odij & malitiæ infernalis Dæmonum, & Iudæorum, & cui tunc ab omnibus contradicebatur, qui tamen peccatis nostris debitas pœnas in se exhibebat ut nos ab æterna confusione redimeret. Advertamus itaque ingenti cum compassione, quam miserabiliter illic Dominus steterit veste tectus contempribili ac deridicula, item spinea corona, sceptrorundineo, crucis vulneribus, membris attritis, horribili ac squalido corpore, ac forte etiam ex frigore tremebundo certe stillante sanguinem: Aspiciamus etiam interno cum dolore amabilem vultum eius in quem desiderant Angeli prospicere, ut miserandum in modum immixtus affectum plagis, & tumidum, lacerum, sanguine pariter ac carne mixtis coloratum, phlegmaticum, ita ut humanam pene speciem amiserit. Quem ista non movent, ferro & adamantino durior est. Consideremus insuper dolores pungentium spinarum, & sacrum caput penetrantium, & dicamus non attendentes ad Iudæorum vesaniam.

O Preciosum unguentum, quod è capite Mystici Aaron descendit in barbam & in oram vestimenti eius. O Iesu fac in nos stillas huius sacri cruoris defluere. serua nos, ne unquam in nobis ista species tua deficiat, ut ea specie muniti armemur aduersus peccatum.

§. 421. Et dixit eis: Ecce homo. v. 5.

Breve verbum, sed infinitum sensum habens audio. Quid est enim Ecce homo? 1. Christus non Iudaico ritu 40. vel 39. ictibus sed Romano, sine numero, serorum instar flagellatus, totum corpus lacerum ostendens, 2. spinis coronatus plane inuisitato more, imo barbarico. 3. Inuisitate purpuratus, & cuius, quæso animum serum non emolliret ista species? Ea propter ait Pilatus: Ecce homo, quasi dicat, videte hominem non hominem, quia sine specie aut figura est hominis ob distantionem, videte eius castigationem & deiectionem, videte eum nihil minus esse quam Regem, nec timeat quod regium ambire possit sceptrum, & honorem post tam multiplicem laniam & illusionem, si ergo homines estis, iam eius miseris conamisereri debetis ac placari.

O Pilate, tu bene fecisti ita dicendo postquam ita cum illo egisti, & Iudæi, sic agebant. Vere tamen totum hoc spectaculum est miserabilissimum

M

enim

mum, & dignum omni memoria æternitatis, quia exhausti non potest, si-
 ve Christi patientiam, siue Iudæorum spectemus insaniam. Maneat ergo
 frequenter picta ista Historia in oculis nostris representetur indies nobis
 in sacrificio. dum Sacerdos sanctam & consecratam modo coram popu-
 lo elevat Hostiam, audiat tunc anima auditorum *Ecce Homo*, & Sacerdos
 elevans dicat mente: *Ecce homo*, nihil illo aptius eo tempore dici vel cogita-
 re potest Christianus homo. Dicamus 1. Deo Patri ecce homo iste est uni-
 genitus filius tuus æqualis tibi in gloria, humanitate minor, sed pro nobis.
 Dicamus, Sanctissimæ Matris: *Ecce Homo*, natus ex te, tractatus sic pro
 me. Dicamus 3. Angelis, *Ecce homo*, quem annuntiastis, cantu honorastis,
 & cui ministrastis, videre quomodo eum tractarunt homines, sed nolite
 irasci hominibus quibus ipse sic placatus fuit. Dicamus 4. *Ecce Homo* ð
 Adam & filij Adæ! Homo qui venit quod rapuistis exsolvere qui que langu-
 ne suo irrigaturus est novam arborem vitæ, ut fructum vobis reddat pe-
 ennaturum tota æternitate. Dicamus 5. *Ecce Homo* ð Patriarchæ & Prop-
 phetæ, de quo tot pronuntiastis oracula, quemque tanto opere desiderastis
 intueri. Sed videte an sit ille quem nominastis. Desiderium collium æter-
 norum, quemque expectastis, desideratum cunctis gentibus, qui adeo mi-
 serando & ignominioso habitu est vestitus, an sit ipse de quo Iaias pronan-
 tiavit: Non est ei species neque decor; vidimus eum, & non erat aspectus,
 & desideravimus eum despectum & novissimum virorum, vitum dolo-
 rum, scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus eius & despectus,
 unde nec reputavimus eum. Dicamus 6. *Ecce Homo* ð Apostoli, quem seculi
 estis vocantem, sed infideliter deseruistis inter manus inimicorum agen-
 tem, à quibus sic atrociter tractatus est. *Ecce Homo*. O Petre de quo tunc di-
 cere poteras: *Non novi hominem*. Dicamus 7. Sacerdotibus Christianis. *Ecce*
homo, qui vos vestiti iustitia, sic. irrisoriè vestitus propter iniquitates vestras
Ecce homo, quem representatis per stolam in collo, per manipulum in bra-
 chio, per vestem candidam ad pedes usque descendentem, per planetam
 variegatam, per coronam in vertice, per cingulum in pectore. Videte, ut
 eum imitari valeatis, non solum exteriori amictu, sed etiam interiori puri-
 tate & castitate, zelo quoque & charitate. *Ecce summus Sacerdotum*. Di-
 camus, 8. *Ecce homo*, ð Magistratus & Iudices, qui sic à Magistratu & Iudice
 iniquo inique & atrociter est tractatus. Ipse interim est homo ille & filius
 hominis, qui sedebit in sede Majestatis suæ, ut iudicet orbem universum
 cinctus Angelis & hominibus, iudicate ergo nunc sicuti tunc iudicari opo-
 raris. Dicamus 9. *Ecce homo*, ð Peccator, cuiuslibet existas conditionis,
 ecce is qui cum in forma Dei esset, amore tui factus est homo, ut tu reus
 fieres

fieres Deus seu divinæ confors naturæ. *Ecce homo*, qui ad hoc venit, ut te immergeret in balneo & piscina sanguinis sui, sicque sanitatem recuperare ab omni infirmitate, ita ut ultra non possis dicere quod paralyticus, *Non habeo hominem*. *Ecce homo* qui ulterius ad hoc tibi datus est ut viam ostendat qua in cælum itur, viam humilitatis & patientiæ, viam charitatis & obedientiæ, viam quoque austeritatis & pœnitentiæ. Tua eum sic transfiguraverunt peccata, tua coronavit superbia, denudavit avaritia & luxuria sic plagis confecit, ira & impatientia tua illum vexavit, nec tamen in satisfactionem aliud exposcit à te quam lacrymam unam compunctionis & pœnitentiæ, optat ut eam coniungas cum fluente cruore ex omni corporis eius parte. Dicamus postremo *Ecce homo* ò voluptuosi & delicatuli, ò aulici & aulicæ, ò viri & mulieres, qui ob cincinnos vestros, intortosque crines, tot in fulgida sua Cæsarie perpeffas est dolores, per vellicationem impiorum, & spinarum involucrum, *Ecce homo*, qui ob fucata & perpolitam faciē vestram tot in vulu suo horridis spūis, est conspurcatus, & ob corpora vestra delicate cum luxu nutrita, corpus suum vobis ostentat tot livoribus tumens & tabescens, *Ecce homo* qui ob ambitiosas vestras vestes purpura deridicula voluit vestiri.

Quam caro ei constat vestra in vestitu curiositas, vestræ delitiæ & libidines? Quid ad hæc responderis toti vanitati & voluptati huius sæculi dediti, vos favoristici fulgente plumis pileo caput exornatis & Redemptor vester non nisi rubo tegitur & spinis. Vos barbam varie pectinatis, politis & in formas nescio quas non aestatis, & ecce propterea redemptori vestro crines accerbis evelluntur doloribus, & spisso cruentantur sanguine. Caro vestra putrida undique bisso resplendet & auro, eius vero caro undique incisa rubescit maximo cum cruciatu, attendite ergo & videte, eum qui propter vos omnia hæc patitur & nemo interim vestrum illi compatitur. O inhumanitas & ingratitude deploranda.

§. 122. *Cum ergo vidissent eum ministri & Pontifices. v. 6.*

Speraverat Pilatus Iudæorum odium & furorem Christi plus iusto atrocissime flagellati exhibitione placandum, quandoquidem & ludibrium afflictioni tantæ coniunctum eum redderet miserandum potius, quam invidendum: ideoque ad populum se converterat, sperans se illius favore Iesum à capitis periculo liberare posse: neque illum spes optime concepta fefelleret super liberatione Christi, nisi Pontificum versutia populum seduxisset, videntes enim eum ministri & Pontifices magis exarserunt,

M 2

runt,